

den svarta vätskan

mår inte bra... känner mig svättig och kvalmig, men vad kan man göra? Jag går och duchar, försöker piggnatill. Tar två alvedon, klär på mig och går hemmifrån. Det är molnigt ute, känns på något sätt tugnt, som om det skulle åska. Laddat. spänt...

Mår inte bra...

Vet inte var jag är påväg men går i alla fall. Det trycker mot bröstkorgen, hjärtat har svårt att slå, det är tugnt att andas. Jag vet inte riktigt var jag är. jag tittar ner på min hand. Svarta prickar... vad är dethär? Mina porer har blivit lite större. som om de var infekterade allihop. Tittar på armarna samma sak, hela kroppen verkar vara likadan. Hittar tillslut en spegel. Ansiktet samma sak, full av svarta prickar. Nu börjar jag träffa vänner och bekanta som ryggar undan för mig, rynkar på näsan och ser ner på mig. De går i från mig i grupper, allt jag kan höra är lösryckta fraser och ord.

-Äcklig

-Vidrig

-Har aldrig tyckt om henne ändå

-Fy fan att hon kan med

-Hon borde inte få vistas bland folk

-Att hon inte bara går och Dör

Jag mår inte bra. Jag mår riktigt dåligt nu faktiskt. Andningen kommer fram i ryckiga väsningar. Tittar på min hand igen. Porerna har ökat i storlek. Man ser att det är öppna hål, någon mm i diameter. ur vissa av porerna har det börjat rinna en mörk vätska. Jag känner mig frenetiskt över ansiktet, Känner kratrar känner den rinnande vätskan, Kletig nästan som tjära. Nära vänner vänder sig bort ifrån mig nu.

-Uch, fy vad äcklig hon är!

-Hon får bara vad hon förtjänar

-Vidriga lilla missfoster

-Vi har ändå aldrig tyckt om dig

-Hoppas det tar lång tid för dig att dö...

Mår inte bra. Mår inte bra alls! Nej viskar jag gå inte ifrån mig... Orkar inte stå längre utan har fallit ihop på marken. Känner hur det rinner om mig, pölar sig av svart vätska. Ligger och tittar på min hand. Cm stora kratrar rakt in i ruttet kött är allt jag ser, de växer medans jag tittar på dem, Det pulserar ut en svart klibbig vätska. Jag ligger i en pöl av den. Nu vänder även mina älskade mig ryggen. Mina föräldrar ,min Man, min son...

-Nu blir vi äntligen av med bördan

-Vi kommer klara oss bättre utan henne

-att jag enns tagit i detta äkliga stycke

- nu är äntligen mardrömmen över, vi behöver aldrig se henne igen.

Mår inte bra

Jag mår verkligen inte bra...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren The_Grey_Lady med Poeter.se id #33550 innehar upphovsrätten